

ната вода, човѣкъ може да се лѣкува и по духовенъ начинъ. Запримѣръ, вместо съ топла вода, човѣкъ може да се лѣкува съ мисълта си, която внася сѫщо такова разширяване на капиляриитѣ сѫдове, каквото и топлата вода.

И тѣй, както въ организъма на човѣка има две течения — артериално и венозно, така и въ мисълта му сѫществуватъ тия две течения. Артериалното течение внася въ човѣка радостъ и веселие, прави го бодъръ и разположенъ; венозното течение го прави скръбенъ, песимистъ, неразположенъ. Чрезъ скръбта се пречиства кръвта на човѣка, но докато се пречисти, той е недоволенъ, гнѣвенъ, иска да се кара съ хората. Не е лошо понѣкога човѣкъ да се кара, но трѣбва да знае, какъ да се кара, какво да каже. Като срещне нѣкой лошъ човѣкъ, той трѣбва да му каже: Ти си много добъръ, повече отколкото трѣбва. На богатия трѣбва да каже: Ти си богатъ човѣкъ, но много си се натоварилъ, има опасност грѣбнакътъ ти да се счупи. Внимавай да не се намѣришъ подъ тежестъта на богатството, което си спечелилъ. На силния да каже: Ти си много силенъ човѣкъ. Дето минешъ, каквото хванешъ, става на прахъ. Богатиятъ ще пита, какво да прави, за да излѣзе отъ тежкото положение. Той ще му каже, че трѣбва да стане щедъръ, да дава. На силния ще каже да работи, да помага на слабитѣ, за да изразходва излишната си енергия. На добрия ще каже да прояви добротата си, освенъ